

Pomladi.

Sapica pomladna,
Sel življenja,
Ali vsem privejš
Dan vzbujenja?

Cvetje, ki je vlani
V smrt zaspalo,
Bo-li letos čilo
Zopet vstalo?

Tička je jeseni
Odletela;
Bo li letos zopet
Nam zapela?

Lipo burja vlanska
Je lomila;
Bo li veje znova
Okrasila?

Sapica pomladna,
Vej življenje!
Vigred vsem prinesi,
Ž njo vstajenje:

Cvetki zamorjeni
V prašni halji,
Lipi ovenéli,
Tički v dalji!

Srcu, ki je nade
Pokopalo,
Ki je v zimi strto
V smrt zaspalo!

Duši, ki jej vihra
Mir je vzela,
Vsem, ki sreča vlanska
Je odcvela!

Sapica pomladna,
Sel življenja,
Vej, privej vsej zemlji
Dan vzbujenja!

J. —ek.

Zadnji knez.

Kjer Blatno Jezero valove
Zaganja v vihrach čez bregove,
Stoji pečina na zapad,
Na njej Kocéljev knežji grad;
Pred gradom lipa je košata,
Pod lipo v senci miza zlata;
Pri mizi sivi knez sedi,
Na mizi žalosten sloni,
Solzé si iz očij otira,
Po ravnem polju se ozira:

Tam se prostira hrastov log,
Po njem odmeva vojni rog;
Sinova iz vojské hitita:
Sinova knežja zmagovita
Sta Borislav in Radigoj,
Sta zmagala Psoglavcev roj;
Velita knežjemu očetu:
»Razpršen je sovrag po svetu,
Raduj se knez, glej, spet si prost,
Psoglavcev več ne bo ti gost: